

- 2) W okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniach głównych art. 185 i 186 dyrektywy 2006/112 nie stoją na przeszkodzie obowiązywaniu krajowych przepisów prawnych lub praktyki, które skutkują uzależnieniem korekty VAT dotyczącego zaliczki zapłaconej na poczet dostawy towaru od zwrotu tej zaliczki przez dostawcę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Hiszpania) – Lu Zheng / Ministerio de Economía y Competitividad

(Sprawa C-190/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Kontrola środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 — Zakres stosowania — Artykuł 63 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Obywatel państwa trzeciego przewożący w swych bagażach znaczącą kwotę środków pieniężnych bez zgłoszenia — Obowiązek złożenia deklaracji w związku z wywiezieniem owych środków z terytorium hiszpańskiego — Sankcje — Proporcjonalność)

(2018/C 259/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lu Zheng

Strona przeciwna: Ministerio de Economía y Competitividad

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, tego rodzaju jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują, że uchybienie obowiązkowi zgłoszenia znacznych kwot środków pieniężnych wwożonych na terytorium tego państwa lub wywożonych z niego podlega karze grzywny mogącej wynosić dwukrotność niezgłoszonej kwoty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2018 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-251/17) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zbieranie i oczyszczanie ścieków komunalnych — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3, 4 i 10 — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Okresowa kara pieniężna i ryczałt)

(2018/C 259/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i L. Cimaglia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez M. Russo i F. De Lucę, avvocati dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując wszystkich środków koniecznych do wykonania wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Jeśli uchybienie stwierdzone w pkt 1 trwa nadal w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, od Republiki Włoskiej zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 30 112 500 EUR za każde pół roku zwłoki we wprowadzeniu w życie środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia pełnego wykonania wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), przy czym rzeczywistą kwotę okresowej kary pieniężnej należy obliczać co sześć miesięcy i obniżyć łączną kwotę odnoszącą się do każdego z tych okresów o procent odpowiadający proporcji równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji, których systemy zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych zostały dostosowane do wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), w momencie upływu danego okresu do równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji, które nie dysponują takimi systemami w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku.
- 3) Zasądza się od Republiki Włoskiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 25 mln EUR.
- 4) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tatabányai Törvényszék – Węgry) – Éva Nothartová / Sámson József Boldizsár

(Sprawa C-306/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Jurysdykcja — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 8 pkt 3 — Powództwo wzajemne, opierające się bądź nieopierające się na umowie lub stanie faktycznym, na których zostało oparte powództwo główne]

(2018/C 259/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Tatabányai Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Éva Nothartová

Strona pozwana: Sámson József Boldizsár